

Орѣхъ и жито.

(Васничка).

На поле равно
Единъ до другъ
Орѣхъ и жито
Расли сж тукъ.

Гордо веднажъ
Орѣха смѣлъ
Тѣй се на жито
Бѣдно присмѣлъ :

Ти си трѣвица,
Казалъ му той,
Стволче ти нѣма
Метро на бой.

Буренъ си дребенъ
Нисичкъ ти,
Само добиткъ
За тебъ ламти.

Едро дърво съмъ,
Кичесто азъ,
Сѣнка дебела
Хвзрлямъ надъ васъ.

Отъ мойтъ клоне,
Яки стебла
Хубави правятъ
Царски легла.

Отъ тебъ—трѣвица.
До мене—асланъ,
Разлика има
Хе, катъ балканъ..!

—Азъ съмъ трѣвица,
Но моя плодъ
На вси народи
Дава животъ.

Топли краваи,
Мекичкъ хлѣбъ
Отъ мене правятъ,
А не отъ тебъ.

Азъ, азъ човѣка
Правя го ситъ
Веселъ да бжде,
Здравъ и честитъ!

Ц. Калчевъ.

